

Úvodní slovo

Při posledním vánočním jarmarku ve škole jsem zahlédla spoustu známých tváří, které znám z různých míst a různě dlouhou dobu, ale naše cesty se setkaly právě ve škole. Po příchodu domů jsem si užívala příjemné dozvuky z jarmarku a najednou jsem si uvědomila úžasnou věc. Rodiče z naší školy jsou lidé úspěšní ve svých velice rozličných povoláních, všichni mají však jedno společné – jsou to lidé s dobrým srdcem, kteří neváhají pomoci druhým. Cítím velký vděk za to, že právě naše škola je obklopena tolika úžasnými lidmi, kteří společně mohou pro školu hodně udělat a posunout ji zase o kousek dál. Je to velmi důležité, hlavně ve chvílích, kdy člověk cítí, že něco nejde úplně podle jeho představ a ztrácí pomalu chuť a sílu do další práce.

Dovolte citaci R. Steinera:

„Při usilování o vnitřní klidný pohled na sebe sama nezáleží tolik na tom, co při tom objevíme. Mnohem více záleží na tom, abychom v sobě našli sílu, z níž může takový vnitřní klid povstat. Každý člověk totiž ve svém nitru uchovává, vedle svého všedního člověka, také člověka vyššího. Tento vyšší člověk zůstává v skrytu tak dlouho, dokud není probuzen k životu.“

(Rudolf Steiner - O poznávání vyšších světů, český Baltazar, 1993, str. 25)

Přeji všem, abychom do roku 2023 v sobě našli sílu usilovat o vnitřní klid a probouzení vyššího člověka v nás.

*Andrea Kudrnovská
předsedkyně spolku Waldorf Plzeň, z.s.*

Waldorfská škola má své vlastní jezírko

Na zahradě Waldorfské základní školy a střední školy Dobromysl se opět pokračovalo v realizaci projektu „Dešťové kapičky dostaly nožičky“, na který poskytuje škole pravidelně finanční příspěvky Nadační fond Zelený poklad.

V létě roku 2019 se během první fáze podařilo vybudovat na zahradě školy podzemní nádrž na dešťovou vodu. Žáci díky vodě v nádrži mohou pečovat o bylinkovou zahrádku, stromy, keře a trávu. Škola pro tuto první fázi získala od nadačního fondu dotaci ve výši 187.691 Kč.

Koncem listopadu 2022 byla finalizována druhá fáze projektu – byl vybudován jezírkový herní prvek. Výše finančního příspěvku od Nadačního fondu Zelený poklad byla 90.373 Kč. Celý vodní prvek se skládá z prameniště umístěného nad jezírkem, jezírka a řečiště vysypaného kamínky s několika kaskádami. Potok pak ústí do balvaníště se sběrnou jímkou pro cirkulaci. Okolo celého prvku jsou osázeny květiny, keře a stromy. Součástí této části projektu bylo i vyčištění studny, okolo které se celý potok vine.

Děti mohou v teplých dnech využít jezírko jako brouzdaliště ke hře či jako rezervoár vody vhodné k zalévání. Voda ze studny bude spolu s vodou z podzemní nádrže zásobárnou pro zeleň na zahradě, která byla dříve problematicky zalévatelná. Voda představuje jeden ze živlů, proto nesmí chybět ani na školní zahradě. Voda podzemní i dešťová je teď ve waldorfské škole doma a dešťové kapičky už mají nožičky! Posláním Nadačního fondu Zelený poklad je pomáhat nevládním neziskovým organizacím, školám a dalším subjektům v péči o životní prostředí s důrazem na projekty zaměřené na environmentální výchovu nejen dětí a mládeže, ale i široké veřejnosti. Fond vznikl v roce 1999 jako nástupce Nadace životního prostředí města Plzně - Zelený poklad, zřizovatelem je město Plzeň. Od doby svého vzniku podpořil formou nadačních příspěvků ve výši přes osmnáct milionů korun už téměř 280 projektů nevládních neziskových organizací, jednotlivců, škol a dalších institucí.

Martina Vavřichová

Od destrukce k obnově

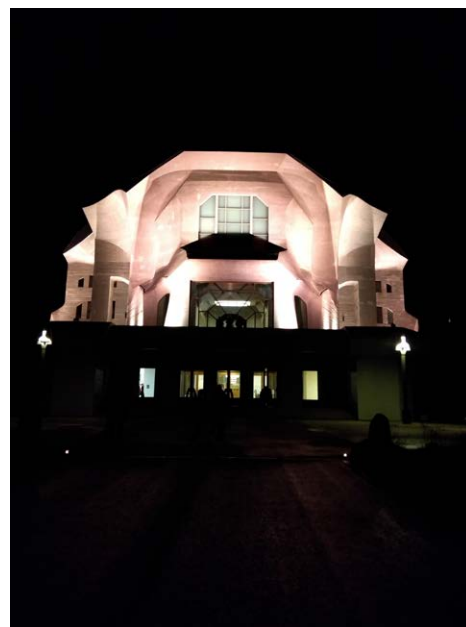
„Kolik lidí cítí, jak vážná je dnes situace, že jde skutečně o bytí nebo nebytí současné civilizace? Tato stavba chtěla být živým pokračováním toho, co dosáhla evropská kultura – toto pokračování by mělo žít a ne zemřít.“ To řekl v roce 1920 Rudolf Steiner o Goetheanu, na jehož stavbě po deset let spolupracovali, a to i v době první světové války, lidé ze sedmnácti – často vzájemně nepřátelých – zemí. Za méně než tři roky tato jedinečná stavba shořela do základů, zapálená rukou žháře. Čin byl motivován nenávistí odpůrcích duchovních proudů, které, ač jinak vzájemně nepřátelské, se spojily v útoku proti tomuto ztělesnění Anthroposofie jako nového středního proudu.

V přednášce k 1. výročí požáru uvedl Rudolf Steiner tuto tragédii do souvislosti se zapálením Artemidina chrámu v Efezu (roku 356 př.Kr. Herostratem), zničeným z důvodu „závisti bohů“. Goetheanum se stalo obětí „závisti lidí“. V Efezu socha božské Artemis-Diany, v Goetheanu byla

terčem útoku socha lidská, socha reprezentanta lidstva – Krista Ježíše.

K stému výročí zničení Goetheana o Silvestrovské noci 2022/23 se o Vánocích konala v novém, druhém Goetheanu ve švýcarském Dornachu konference, která se z mnoha různých stran zabývala touto událostí, současným stavem a budoucností Anthroposofického hnutí. Přednášky, workshopy, výstavy, prohlídky a kulturní večery s vystoupeními Eurytmie, Mysterijních dramát a hudby byly důstojným připomenutím tragického požáru. Konference vyvrcholila noční vigílií z 31. prosince na 1. ledna, kdy byl celý kampus za velkého zájmu otevřen široké veřejnosti. Na bezmála dvacet místech po celou noc probíhal bohatý kulturní program. Netradiční a originální způsob, jak strávit smysluplně Silvestra a přivítat Nový rok 2023.

Připomeňme, že Anthroposofické hnutí založené na duchovní vědě Rudolfa Steinera vidí svůj úkol v záchraně a obnově současné vážně ohrožené civilizace. Součástí

tohoto úsilí by mělo být i waldorfské hnutí, k němuž se hlásí také naše škola. Situace je však vážná.

Kéž se nám zničení fyzického Goetheana stane varovnou připomínkou neustávajících aktivit lidstvu nepřátelských sil, a impulsem, abychom ze svých nejlepších sil usilovali o budování lepšího světa z poznání ducha.

Vladimír Havrda

Poznáváme se v Dobromysli: Carolína Schiller

1) Co nám o sobě můžete říct?

Narodila jsem se v Mnichově, ale moji rodiče pochází z České republiky. Po 14 letech v Německu jsem pak žila 4 roky na Maltě a další 3 roky studovala v Glasgow (Skotsku).

2) Co vás přivedlo do Dobromysli?

Hledání domova a zájem o svůj původ, kořeny, mě přivedly zpět do České republiky, zvláště když nám s přítelem bylo jasné, že už nechceme žít v Německu. Dobromysl mi okamžitě přišla správná - atmosféra mezi kolegy učiteli, děti, podpora a především zdejší otevřenost.

3) Na co se těšíte a čeho se obáváte?

Těším se na čas a další hodiny s dětmi, abychom se s německým jazykem, ale i kulturou stále více sblížovali. Vždyť jsme blízci sousedé! Mám obavy z nadcházejícího období, není to pro nás všechny snadné, ale pokud budeme držet spolu jako velká komunita a přijmeme preventivní opatření, jsem si jistá, že vše bude v pořádku.

Petra Sebastian

Nejblíží akce v Dobromysli:

Pondělí 9. 1. od 17 h	miniseminář <i>Děti a média</i>
Pátek 13. 1.	Návštěvní den v 8. a 9. tř.
Úterý 17. 1.	Návštěvní den ve 4. a 5. tř.
Čtvrtek 19. 1.	Den otevřených dveří na lyceu
Pondělí 23. 1. od 17 h	Miniseminář <i>Sedmiletí ve vývoji dítěte</i>
Pondělí 6. 2. od 17 h	setkání Spolku rodičů
Úterý 7. 2. od 17 h	Seminář <i>Výuka cizích jazyků</i>

Naše lyceum

V září jsme slavnostně otevřeli první ročník lycea. Nebyl to snadný krok, ale o tom možná jindy.

Dnes bychom vás rády seznámily s názory našich milých studentek a studentů, protože kdo jiný by měl psát o dojmech z prvního ročníku než právě oni? Ptaly jsme se jich, jak naše škola naplnila jejich očekávání, co je (ne)mile překvapilo a na co si dlouho zvykali. Tady je výběr několika odpovědí. Příjemné počtení.

L1: Chvilku mi trvalo si zvyknout, že výuka začíná v 8:30. Také na to, že zde není zvonek na začátku a na konci hodiny a na eurytmii. Mile mě překvapil přístup učitelů. Škola naplnila má očekávání ve všech věcech.

L2: Je to velmi příjemná změna na rozdíl od jiných škol. Baví mě věci, kterým dává tahle škola přednost. Především umění a používání našeho rozumu. Kolektiv je tu super. Zatím nemám žádná negativa. Učitelé jsou všichni super a přichází s pozitivní náladou. Nevěřila bych, že to řeknu, ale škola mi zlepšuje náladu.

L3: Líbí se mi přístup učitelů k žákům. Díky tomu, že jsme na většinu předmětů

rozdělení, se může učitel/ka zaměřit na žáka, který tomu nerozumí. Jsem tady na škole spokojená. Mám tu větší přehled v učivu i zápiskách.

L4: Tuto školu mi doporučila moje teta. Od této školy jsem proto měla velká očekávání a musím říct, že skutečnost tato očekávání daleko předčila. Vše mnohem více a rychleji pochopím než na ZŠ a daleko raději sem chodím. Mně to vyhovuje, já jsem tu spoko.

L5: Na školu jsem si musela zvyknout. Překvapilo mě tu skoro vše, jak se liší výuka od klasické školy. Nebo třeba jak často kreslíme nebo vytváříme.

L6: Překvapil mě přístup učitelů, začátek vyučování v 8:30, že nemáme stejný rozvrh celý rok, málo testů a slovní hodnocení. Dlouho jsem si zvykala, že tady není zvonění.

L7: Ohledně výuky jsem si představovala něco úplně jiného. Líbí se mi, že se učíme i rukama.

L8: Překvapilo mě, že pro lidi, kteří mají problémy s učením jako já, jsou učitelé trpěliví a rádi vám pomůžou.

Jsem ráda, že tu jsem. Dokážou mě tady pochopit a jsou schopni mi pomoci. Podle mě se na waldorfu naučíš víc než na jiných školách.

L9: Po první hodině eurytmie jsem úplně hotová. Přišlo mi to strašně zajímavé a divné, ale už jsem si zvykla. Celkově mě překvapil styl výuky. Čekala jsem, že to bude jiné, ale i tak. Také učitelé se tu chovají naprosto jinak. Nebudu lhát, líbí se mi tu. Asi bych ani na jinou školu nechtěla a jsem tu spokojená.

L10: Než jsem na waldorfské lyceum nastoupil, upřímně jsem nečekal, že škola fungující na takovém principu funguje.

L11: Očekával jsem, že škola bude příjemně známý zmatek a nejsem zklamán. Mile mě překvapila třída a většinou i učitelé. Věděl jsem, do čeho jdu.

L12: Určitě se mi líbí, jak s učiteli můžeme nesouhlasit a sdílet jim náš pohled a názor na danou věc.

(Pro zachování anonymity odpovědi jsme použily symbol L1, L2 jako lyceán/ka 1, 2 apod.)

Veronika Janíková a Karol Tauberová

Čítanková slavnost

Na začátku prosince dostali žáci 2. třídy od svých rodičů osobní čítanky. Nejprve děti předvedly rodičům pestrý program s názvem „Čtyři roční období“. Písně, básně a tanec si předem nacvičily s učitelkami, ale pak již své vystoupení uváděly i prezentovaly bez pomoci. Poté přišel čas na předání čítanek. Bylo to pro děti velké překvapení. Rozbalit a prohlédnout si je mohly společně s rodinou. „S čítankou jste od svých rodičů dostali netradiční dárek. Je stejně jedinečná jako každý z vás,“ uvedla třídní učitelka Andrea Častotická.

Tištěná, koupená čítanka, kterou dostávají prvňáčci - taková je realita na mnoha školách. Ve waldorfské škole je

zvykem, že žáci dostávají osobní čítanku navrženou rodiči. Jedná se o velký projekt, který rodiče a další členy rodiny zaměstná na celé měsíce. Již na konci školního roku první třídy proběhla informační schůzka, kde rodiče dostali důležité informace od třídního učitele společně s texty. S tím by se mohlo začít, zdá se. Ale ve skutečnosti to byla ještě dlouhá cesta: výběr papíru, rozhodnutí o technice vazby, první pokusy s kaligrafickým perem, vyměření stránek a nalinkování, utříbení nápadů na ilustrace apod. Následovalo trpělivé přepisování textů, skicování, kreslení, malování, lepení, spolupráce s ostatními členy rodiny. Velkou pomocí pro některé rodiče byla nabídka

družinářky a maminky Adriany Kotoučové, která poradila, pomohla nebo dokonce sama svázala některé čítanky. Celý proces trval několik měsíců a probíhal tajně, protože předávání čítanek mělo být pro děti překvapením. A tak se na čítance pracovalo hlavně večer a v noci. „U mě se střídaly radost, očekávání a nadšení s pocitem zoufalství, marnosti a neschopnosti“, prozrazuje Lenka Pavlík. A určitě mnoho dalších rodičů to cítilo stejně. Nakonec však převládla spokojenost a hravost, jak u rodičů z vyrobené čítanky, tak i u dětí z vydařeného představení. „Děti byly skvělé a já osobně jsem na ně velmi pyšná,“ dodala Andrea Častotická.

Maika Victor-Ustohal

*Cíl kdo nepoznal, jak má cestu chápat?
Musí stále dál do kolečka šlapat.
Dojde zase tam, odkud přikvačil,
spokojen, že sám to, co druzí byl.*

*Zvědět o cíli pro nikoho není těžké,
hoří-li touhou po prozření.
Nechce-li sám žít v tůňce ješitnosti
a není-li zpit vínem přítomnosti.*

*Musí milovat tichých věcí krásu,
musí riskovat, chce-li dospět k jasu.
Ten, kdo nehledá v svobodě a stálý,
výhled kalný má, sedm clon jej halí.*

(Ch. Morgenstern, překlad Jan Dostal)

Kontakty:

Andrea Kudrnovská, předseda Spolku rodičů, mail: vybor@waldorfpzlen.cz

Barbora Ottová, organizátor Zpravodaje, mail: zpravodaj.waldorf@seznam.cz